

Olot reivindica el llegat dels autors de l'època daurada de la pintura artística

L'associació Àmbit Sant Lluç comença l'activitat en els propers dies

Olot reivindica el llegat dels autors de l'època daurada de la pintura artística

Un grup de familiars d'autors, pintors en actiu i aficionats volen exposar i reivindicar el llegat dels pintors i artistes plàstics que a la darrera meitat del segle XX van ser els protagonistes de l'època d'or de la pintura artística a Olot. Una època en la qual la pintura estava a les sales d'exposicions, es vivia a les terrasses dels bars, a les fires i era motiu de cròniques periodístiques. La voluntat també és dinamitzar l'ambient artístic des de la societat civil i amb suport de l'Ajuntament

XAVIER VALERI OLOT

Els pintors del segle XX d'Olot seran posats en valor per l'Associació Àmbit Sant Lluç. Està formada pels familiars de 70 pintors i artistes reconeguts, per artistes en actiu de diferents àmbits de la plàstica i per col·leccionistes i aficionats a l'art. La voluntat és preservar el patrimoni artístic dels pintors que van ser un referent durant la segona meitat del segle XX, crear una base documental de tots ells, gestionar i difondre el fons amb exposicions, seminaris o conferències, editar publicacions i articles i fomentar la pràctica artística amb l'organització d'activitats: tallers, concursos... La nova entitat ha programat la primera assemblea pel dissabte, dia 12 de març, a 2/4 de 6 de la tarda al Casal Marià. Escolliran la Junta Directiva i aprovaran el programa d'activitats pel 2016.

El conjunt de manifestacions artístiques estarà ubicat a la Galeria Sant Lluç. Va ser una de les sales d'art més importants de Catalunya durant 35 anys. El passat mes de gener va tancar les portes.

La recuperació d'una sala d'art sense ànim de lucre perquè Olot no perdi un pes i una tradició social no és nova. Ja a la dècada dels 30, l'Ajuntament va col·laborar en l'activació de la Sala Vayreda. En ella, a la dècada dels 30, van exposar alguns dels pintors que són reivindicats per la nova associació: Vicenç Solé-Jorba (1904-1946) o Ramon Barnadas (1909-1981). També n'hi haurà de procedents de l'Escola Superior de Paisatge de Catalunya, dirigida per lu Pascual (1883-1949) del 1934 al 1938. L'Escola Superior de Paisatge va ser suprimida el 1939 pel règim franquista, però de fet estava inactiva des del 1938.

En el seu lloc van activar l'Escola d'Art i Oficis. Durant anys, alguns dels antics alumnes de l'Escola Superior van ser professors a l'Escola d'Art i Oficis.

Concepció Batallé

La poetessa olotina Concepció Batallé -filla del pintor Juli Batallé (1926-2010)- va viure el despertar de la pintura artística olotina de després de la postguerra. Explica: "El pare se m'endua a aprendre de dibuixar a l'antiga Escola d'Arts i Oficis". Apunta: "Ocupàvem les classes que hi havia als claustres del Carme, al primer pis". Prossegueix: "Per oposicions municipals, molts dels artistes locals entraven a formar part del claustre de

professors. En aquells moments estava regit pel director Bartomeu Mas Collellmir (1900-1980)". Collellmir havia estat alumne de Melcior Domenge (1871-1939). Domenge havia après de la mà del propi Joaquim Vayreda (1843-1894). El gran mestre del paisatge català havia après de Martí Alsina (1821-1894). Alsina és la figura més important del realisme artístic espanyol. Segons Batallé, Collellmir era "un home entès a més no poder en perspectiva artística"

Batallé explica: "Entre els professors hi havia una comunicació ben estreta i, pels volts de les set de la tarda, es trobaven carrer Major avall fins a l'Escola. Parlaven de les seves coses, dels alumnes i de tot el que s'esqueia en aquells moments"

Recorda les xerrades amb el senyor Lluís Carbonell (1910-1992), pare de Xavier Carbonell (1942-2015). "Al seu costat solia afegir-se Pere Gussinyer (1898-1980)". Segons ella, Gussinyer ensenyava a fer bodegons. Tant Gussinyer com Carbonell ensenyaven els alumnes petits a fer anar els guixos, els carbonets i els colors. Explica: " Jesús Vilalta feia classes de Mecànica, el pare [Juli Batallé] ensenyava dibuix al natural, guixos als més grans i perspectiva. A les 9 del vespre -assenyala-, les classes s'acabaven i els alumnes es rentaven el negre que els havien deixat els carbonets a les mans i els professors parlaven de les seves coses.

A l'Escola hi hagué de professor el pare d'en Lluís Solè Legares: Vicenç Solé Jorba (1904-1946). Està considerat un dels millors paisatgistes catalans. Va ser professor de l'Escola d'Arts i Oficis (1935) i alumne d'lu Pascual a l'Escola Superior de Paisatge de Catalunya (1935-38).

Segons Batallé, Vicenç Solé Jorba estimulava els alumnes perquè pintessin del natural. Els deia: "Dilluns porteu els quadres i us els promocionaré!". El dilluns recolzava els quadres als claustres del Carme i cada professor en donava la seva opinió. Al final dels estudis, l'Escola reconeixia els alumnes amb diploma, medalla i una exposició personal. Ella defineix: "L'època dels 50 als 80 va ser el moment brodat de la pintura artística a Olot".

A Olot, la pintura artística es vivia a través de les cròniques de Josep Maria Mas de Xexàs (1900-1968), el qual era periodista, feia caricatures i pintava. El 1955, Mas de Xexàs va impulsar el Cràter d'Art a partir d'una tertúlia de pintors que tenia lloc a l'Snak Bar. Era un establiment ubicat on ara hi ha la llibreria Drac, a l'entrada del passeig d'en Blai. Van establir un local social al bar de l'Estació. Feien sopars per parlar de pintura i organitzaven exposicions col·lectives a d'altres localitats. L'entitat va organitzar activitats fins al 1963.

Entrats els seixanta, Joan Vilà Moncau va succeir al Director Mas Collellmir. Joan Vilà Montcau (1904-2013 - creu de Sant Jordi el 1991), volia per a Olot una Escola universitària tipus l'escola d'Art de Sant Jordi de Barcelona, però no va reeixir.

"En aquells temps -explica Batallé-, es va inaugurar la Fira del Dibuix, gràcies a l'empenta de Ramon Barnadas (1909-1981)". Recorda: "Primerament eren només dibuixos i, amb el pas dels anys, eren ja pintures sobre paper: aquarel·les i tècniques acríliques variades". La fira encara ara culmina en un sopar tertúlia d'artistes. Per tal de debatre la pintura artística -segons ella-, Josep Mir Mas de Xexàs també va organitzar un altre Club d'Art a la Sala Vayreda.

Batallé refelexiona que els quadres d'aquella època ara estan a les parets a les col·leccions. La voluntat de la nova entitat és que una part important de la història recent d'Olot no es quedi a l'ombra.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2016/03/06/olot-reivindica-llegat-dels-autors/771103.html?utm_source=rss